

BRASSÓI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKINT KÉTSZER: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELOFIZETESI AR: helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve: Egész évre 4 frt — kr. Félévre 2 " — " Negyedévre 1 " — " Február—júniusig 1 " 70 " Külföldre egész évre 15 frank.	SZERKESZTŐSÉG: Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hol a szerkesztő naponként d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig található. Ide intézendők a lap szellemi részét illető közlemények. Kéziratok vissza nem adatnak.	KIADÓHIVATAL: Alexi könyvnyomdája, Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hová az előfizetési pénzek és hirdetések, valamint ezek díjai bérmentve küldendők. Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.	HIRDETÉSEK DIJA: 4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr (1—10 sor 50 kr). Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
--	---	--	--

A politikai helyzet.

Európa csendes, s hol egy viharral fenyegető felhő. Mintha megszűnt volna minden aktuális kérdés, mely évek óta már annyiszor lángbaborítással fenyegette a békére vágyó Európát.

Csak egy nyugtalanító hír járta be az utóbbi napokban a kontinenst, de ez sem soká tarthatta magát. A „Times“ kiirtólte világá, hogy Szerbia Bulgária határán titokban csapatokat összpontosított, tehát hogy Szerbia támadó háborúra készül s vissza akarja adni a bolgároknak a tromfot Szlivniczáért. E vak tűzilárma azonban alaptalannak bizonyult, a minek sokkal jobban örülünk, mint ha igaz lett volna.

Szerbiában is csillapulnak a Natália száműzetése miatt magas hullámokat vert szenvedélyek. Elcsaptak egy két magasabb állású egyéniséget — ezek a bínbakok, — de a fő intézők, azok megmaradnak s most nincs egyéb gondjuk, mint azokat proskribálni, kik a tüntetések és zavargások napjaiban a királyné pártján állottak.

Hogy azonban a komédia teljes legyen, Gyája belügyminiszter a regensek rendelkezésére bocsátotta tárczáját, de ezek a lemondását nem fogadták el, mert attól tartanak, hogy a mai viszonyok között nincs ember Szerbiában, ki alkalmas volna Gyája miniszteri székének betöltésére.

Az izgalmak azonban még korántsem multak el egészen. A lemondott, illetőleg menesztett polgármester helyét nem lehet egyhamar betölteni. A belgrádi tanácsban a kereskedőknek igen nagy a befolyásuk s ezek ma is zúgolódnak a miatt, hogy Gyája küldöttségük kérelmét a királyné ügyében oly kereken visszautasította. A kormány most fél ezek bosszújától s ezért a polgármester-választást el is halasztották.

A szerb ellenzék akcióra készül. A liberális és haladó-párt gyűléseket akarnak ren-

dezni az országban az ellen, hogy a skupstina ismert határozata a király anyjának ügyében törvénynyé emeltetett.

Míg Szerbiában a pártszendvények fel-forgatással fenyegetik a kis királyságot, az alatt Románia a lehető legbékésebb viszonyok között örömmel ünnepli Károly király uralkodásának 25 éves jubileumát s Bukarestben egymást élték az ünnepségek ez alkalomból.

1866. április 22-én választott meg az akkor 27 éves Károly hohenzollerni herceg Moldva Oláhország fejedelmévé s május 22-én tartotta ünnepélyes bevonulását új fővárosába, Bukarestbe. Ama naptól kezdve Károly király, 1878-ig mint fejedelem szerencsés kézzel kormányozta Romániát s a legnehezebb viszonyok közepette meg tudta a román nép szívében gyökereztetni uralmát, melyet sokfelől igyekeztek megingatni. Huszonöt évi uralkodása a siker és haladás időszaka minden téren s az elért eredmények első sorban az uralkodó nevével vannak összeforva. Ő vívta ki az ország nemzetközi önállóságát, ő tette Romániát független királysággá; s habár a százados barbárság nyomai még mindig észlelhetők a román nép életében, Károly király uralkodása az anyagi és szellemi haladás terén is emlékezetes. Józan s békés politikája a külföld rokon-szenvét biztosítja számára.

József főherceg Brassóban.

A legmagyarabb és legnépszerűbb főherceg vasárnap délután érkezett városunkba s tegnap délután távozott innen, kedves benyomásokat hagyva maga után. Itt időzéséről — terünk szűk voltához képest — a következőkben kívánunk tudósítani.

Ő fensége fogadására a főispán, alispán, polgármester stb., valamint a katonai tisztikar főbbjei a pályaudvarba kivonultak, honnan az érkező főherceg rövid üdvözlése és a bemutatások után, a tűzoltók sora (ezeknek a főherceg katonásan tisztelgett) a „Bukarest“

szállodába kísérték, melyen hatalmas nemzeti lobogó lengett s a bemenet fel volt díszítve.

Csakhamar ezután megtekintette a fenség városunk egyes tereit s így fölment a lövöldébe is, hol épen a protestáns négyelet tartotta majálisát. Féluton volt még ide, midőn tüzet jeleztek (Bolonyában volt a tűz), mire vissza akart térni, de engedve kísérete megnyugtatójának, mégis a lövöldébe ment. Itt kedélyesen társalgott Koós F. tanfelügyelő, Molnár J. lelkész urakkal, valamint Bauer J.-né négyeleti elnök-nővel s másokkal, érdeklél tudakozódva társadalmi viszonyaink felől. Majd egy a tűztől visszaérkezett tűzoltóhoz intézett kérdéseket annak gyors oltása iránt. Ezután meglegegedéssel távozott a szép és fesztelen mulatságról.

Este nyolcz óraker a magyar dalárda adott szerenádot ő fenségének. Az első dal eléneklése alatt kijött a főherceg s látható meglegegedéssel hallgatta végig mind a négy darabot, melyek után kezét fogva a dalárda elnökével, megköszönte a megtisztelést, a karmesternek pedig elismerését fejezte ki a dalárda fölött.

Hétfőn a honvédség fölött tartott szemlét a főherceg s teljes meglegegedését fejezte ki a tapasztalt rend- s pontoságért. Délután a honvéd tisztikar diszlovészetet rendezett a lövöldében, hol egyuttal a katonazenekar adott hangversenyt. Este 8 óraker a tűzoltó-egylet adott szerenádot a főherceg szállásánál, melyet ő fensége köszönettel fogadott s elismerőleg nyilatkozott a zenekarról, különösen a szárnykürt kezelőjéről.

Kedden több ipar- és gyártelepet látogatott meg a fenség, érdeklél szemlélve a működést s különösen megdicsérve a Scherg-féle posztógyár berendezését. Meglátogatta az állami középfaipariskolát és kereskedelmi akadémiát, itt az intézet emlékkönyvébe úgy a főherceg, mint kísérete nevéket bejegyezték.

A délutáni gyorsvonattal aztán elutazott Kolozsvárra a kedves vendég, kit mindenütt, hol magyar van, örvendő szívvel várnak s távozásakor őszintén mondják: Isten veled!

TÁRCZA.

Eredeti magyar népdalok.

Irta: Biró Sándor.

Azt álmodtam . . .

Azt álmodtam az éjszaka,
Befogadtál karjaidba,
S ajkaidról mézet szittam.
A hold ezüst fényben uszott,
Mosolyogtak a csillagok —
Jaj, de nagyon boldog voltam!

Hej, de a mint fölbredtem,
Boldogságom elvesztettem,
Csak a bánat maradt velem.
Az, a kiről álmodoztam,
Csókjaimmal elhalmoztam,
Nem volt enyém s nem is leszen!

Lehullott a rózsalevél,
Tova hordta a forgó szél;
Dalos madár messze szállott,
Zuzmara, hó letarolta,
Letarolta s betakarta
Az utolsó szép virágot.

Elbujdosom én is messze,
Széles világ legvégére,
Soh'se térek többé vissza;
Addig járok, addig kelek,
Míg föllem azt a helyet,
Hol nem szeret a szív soha!

Az öngyilkos-jelöltek.

(Tragikomikus történet.)

Aranka visszafojtott lélegzettel hallgatózott. Ma lesz utolsó találkozása kedvesével. Aladár nála volt reggel kisírt szemekkel, szédült hajjal és kijelentette, hogy nincs pénze, a lakbért nem tudja megfizetni. Ekkor közösen elhatározták, hogy még egy mentő eszközt felhasználnak. Aladár ugyanis elmegy atyjához, megkérleli, hogy adjon pénzt, legalább 200 frtot, mert ennyire szükségük volna.

Aladár üres gyomorral és mély sóhajokkal távozott, megcsókoltá Arankát, mint az ily ünnepélyes alkalommal szokás, aztán lassan imbolygott le a lépcsőn.

Még kora reggel volt. Az utcán az első kocsi robogtak végig, félretaposott cipőjű Ludvérez Ábrissok lapultak meg a zárt kapuk mellett, egy-egy „milimári“ pedig illetéktelen elkeresztelést vitt végbe a kannák tartalmával.

Ezalatt a fiatal leány kétségbeesetten roskadt a karszékebe. Térdei remegtek a félelemtől és arca kikelt a szinéből. Nem volt ereje, hogy fölkeljen, hogy a szobát takarítsa. Végre feltápáskodott, de ismét az ágyra dőlt és keservesen zokogott. Vajjon Aladárnak sikerül-e megengesztelni atyját? Vajjon minő hírt hoz?

Néhány óra mulva Aladár halkan kopogott kedvese ajtaján. Aranka remegve nyitotta ki, de látva annak kétségbeesett arcát, nem merte kérdezni, hogy a dolog miképen lön megoldva. Sejtette, hogy komoly akadályokba ütközött vállalatuk és hogy mind-

kettőjük reménye a szempontig szállt alá. Vége mindennek!

A jó Isten még sem igazságos, mert az ily jó lelkű és józan életű szerelmes pár jobb sorsot érdemelt volna.

E közben Aladár az ágyra ült és nyugodt hangon mondá el küzdelmét, a fogadtatást atyja részéről és végső elhatározását.

Az öreg a legnagyobb udvariassággal fogadta fiát, ép reggelinél ült és Aladárt is kínálta. De ő visszautasította, bár gyomra rendkívüli módon korgott és kongott az ürességtől, s szemei epedve pillantottak az illatos paprikás csirke és kacsú nyakú neszmélyi felé. Aztán elkezdtek zsörtölődni. Aladár felhozta Aranka iránti nagy szerelmét abban a reményben, hogy atyját megindítja vele; de az öreg fejét rázta és gúnyos mosolylyal felelé, hogy a fiatalok rövid eszüek. Aladár pedig dőre balek, leánybolondja, rövidlátó, könnyelmű.

De mindez még nem volt elég! Midőn Aladár a pénz-kérésre tért át, ekkor erősen felpattant az öreg. Szemére lobbantotta, hogy örökösön csak pénzt szívattyuz, inkább Csucos Pannát, a gazdag parasztgazda leányát venné el, kinek szülei két kézzel várják; szemére vetette továbbá, hogy neki fiú kötelessége engedelmeskedni és hogy olyan leánynyal, mint Aranka, soha sem lehet boldog, mert az előbb-utóbb megcsalja. Szent Ég, megcsalja! Ó! Az ő drága Arankája! Azután elnevezte szerelmét éretlen, fiatalos esztelenségnek, olyannak, mint a harmadnapos hideglelés.

Aladár hallva az Arankájára szórt sértéseket,

Román lapszemle.

Furesa román lapot kaptunk Bukurestből, melynek első lapján fekete alapon fehér betűkkel I. Károly királynak 25 éves uralkodása alatt elkövetett bűnei vannak előszámlálva. A lap címe „Adeverul“ („Igazság“) s az áll homlokán, hogy egyetlen kiadás. Nem ismertjük e lap vezércikkének tartalmát olvasóinkkal, mert ezzel az olvasóink iránt tartozó tiszteletünket sértenők meg. Csak azért említettük meg, hogy megvetésünknek adjunk kifejezést azon erkölcsi alásúlyedés felett, mely csak Románia fővárosában lehetséges a koronás fő személyével szemben, csak azon indokból, mert a király nem román, nem Traján ivadéka, hanem német. A lap egész tartalma hasonló a vezércikk tartalmához. Valóban szomorú állapot ez, melyhez hasonlót más országban nem találunk. Jobb, ha hazajövünk és a „Gazetával“ foglalkozunk, mely, a mint már tudjuk, nem bír aludni a kisdudó-törvény miatt, melynek az a hivatása, hogy a nem magyar ajkú iskolák számára előkészítse az utat az állam nyelvén való tanításra.

Igy hiszi ezt a „Gazeta“ és kár volna öt ebből a betegségéből kigyógyítani, tudva azt, hogy boldogok azok, a kik hisznek. Inti is olvasóit, hogy örködjenek a náció nyelve felett. Különösen a tanítóknak — kik szerinte két tűz közé jutottak — osztogatja a böles tanácsokat. Egyik tűz természetesen mi vagyunk; hát a másik? A másik a „Gazeta“. Nem bajos ilyen két tűz között választani. Azt felelik erre a román tanítók, hogy könnyű a „Gazeta“-nak, írhat a mi neki tetszik, de minket országos törvény kötelez az állam nyelvén tanítására.

Azt is nagyon zokon vette a „Gazeta“, hogy miért hívta fel gróf Csáky miniszter Szabó szamosújvári gör.-kath. püspök figyelmét arra, miszerint figyelmeztesse a lelkészeket, hogy a magyar neveket ne torzítsák el, hanem írják tisztán magyarul az anyakönyvekbe. Van ezért patvarkodás, pattogás, pedig a miniszternek teljesen igaza van. — Mi itt csak egy példát hozunk fel. Valakit magyarul így hívnak: Balavásári Péter. Ennek gyermeke születik, de nincs közelben magyar róm.-kath. pap. Elviszi tehát az apja az apróságot a kézügybe eső gör.-kath. paphoz és az a keresztelés után Balavásári Péter nevet így írja be az anyakönyvbe: Petru Bălăușieariu. Hova lett a tiszta magyar családi név? Elpusztította a román lelkész. Mi jönné ezt? Mit jog? Ő így akarta; egy magyar családdal kevesebb, egy román családdal több a punktum.

Elhiszszük, hogy az nem tetszik a „Gazeta“-nak, hogy ezután nem lehet egy tollvonással egy magyar családöt kipusztítani, de hát nekünk sem tetszik az ilyen írtás. Ismerünk itt Brassóban is egy derék családot, melynek így tették tönkre szép magyar családi nevét, midőn a család fő mint tanuló a balázsfalvi gör.-kath. középiskolába került. Kapott olyan román nevet, hogy kitérik nyelvünk, midőn kimondásához neki rugaszkodunk. — Hát ez jól van-e így? A „Gaz.“ szerint jól, de szerintünk vétkes eljárás, mely kockáztatja a család anyagi érdekeit is a telekkönyvknél. Csak hadd bosszankodjék a „Gazeta“, mi pedig örvendjünk a Csáky rendeletén, mely gátat

vetett a magyar családi nevek kipusztításának, nem is Romániában, hanem idehaza. Ha neki meg van engedve, hogy a vasárnapi „Gazetát“ ingyen küldhesse Hódmező-Vásárhelyre, Jász-Ladányba, Kosályba; talán csak nekünk is szabad a magyar családi nevek kiirtását meggátolni. — Nem a rendelet barbár, mint a „Gaz.“ állítja, hanem a lelkészek eljárása volt az s mi elhiszszük, hogy ezt a rendeletet nemcsak Szamos-Ujvárra, hanem Balázsfalvára és máshova is megküldötte a miniszter. Arról mi nem tehetünk, hogy erről a rendeletről csak Szamos-Ujvár útján vett tudomást a „Gazeta.“

Czenkalji.

Dalárdánk Fogarason.

Térszűke miatt eddig nem hozhattuk a dalárda fogarasi vendégszereplését, de számítva azon körülményre, hogy a t. olvasóközönség a dalárda iránti érdeklődését nem teszi ettől függővé, adjuk a fogarasi dalestélyről szóló tudósítást a következőkben:

Folyó hó 18 án, reggeli 3/6 óra körül indult a dalárda Fogarasra több helyi pártoló tag kíséretében. Érdekes volt nézni a galambszíni lovagok-at, midőn landaui-i kocsikon négyen-négyen lehajtottak a hosszú-utczán.

Az idő kezes volt, de az eddigi nagy melegség hirtelen fordulatra engedett következtetni, a mit az imitt-amott beboruló ég is igazolni látszott.

De azért a dalárdások ősi jó kedve nem hagyta cserben őket s bár Vidombákon túl attól lehetett tartani, hogy legalább is az utolsó itélet órája ütött (oly sötét, nehéz felhőréteg ijesztgetett Fogaras felől), vígan hajtottak, be egyenesen a készülődő viharba. Nagy szélfúvás is keletkezett és nemcsak a patakokban szakadt az eső. De a mily hirtelen jött, úgy el is múlt. A mi dalárdánknak — melyet a közönség rokonszenve amúgy is eléggé protegál — itt is volt szerencséje: a jó Isten legalább elverte a port, a mitől a kényes dalárok nem kevésé szoktak tartani.

Vledényben pihenőt tartottak, s beszállva a vendéglőbe, igyekeztek gondoskodni az anyagiakról. Élvezet volt végignézni azt a derült jókedvet, hallani a kipusztíthatlan humort, mely úgy az egyeseket, valamint az összesen együttesen tartotta. A szokott pihenő után folytatták az utat s bár Mundrában a csendes eső nem sikerültette a nagy fogadtatást, nem lehetett oknak tekinteni, hogy a dalárda ne vágyódott volna olyan szívesen Fogarasra, mint azelőtt. — A deputáció ugyanis valamiképp megkészt, hivatott, hogy egy záporos maradásra bírhatja a mi dalárdánkat! Olyan nincs és nem is lesz! „Bámi hulljon az égből, mi megünnel!“ ez volt a jelszó.

Délutáni két óra multával beérkezett a hosszú kocsisor Fogarasra. A Lauritsch vendéglő előtt tör-

tént a leszállás, a hol azonnal intézkedett a fogarasi rendező bizottság az elszállásolásról. (A mint később megtudtuk, oly nagy volt az érdeklődés a dalárda iránt, hogy valóságos hábo —, azaz kis csata folyt a végett, ki kapjon egy-egy dalárdistát.) Azután a háziurak karon fogták a vendégeiket s egész Fogaras meg lehetett győződve, hogy mostan — úgy 3 óraker vagyunk elbeszélésünk fonálán — nagy ebédelések folynak mindenfelé.

(Vége következik.)

A munkáskérdés kapcsolatban a munkabiztosítással.

Irta: Balla Károly.

(Folytatás.)

A kor haladása, az új eszmék, a fogalmak tisztázódása s az emberiségnek a szabadság öntudatára való ébredés az újkorban befejezik a munka felszabadulását. Nem tekintve imitt-amott az álladalmi absolutizmust, általában az újkort a szabad munka jellemzi. S az absolutizmus is kénytelen engedni az alkotmányosságnak. Az ipar, a gyártás, a tudomány kitűnő szolgálatai mindannyi tényező a munka szabad társulésában.

Kérdjük: mi hátráltatta, mi volt oka annak, hogy a munka felszabadulása oly soká késétt évezredekén át s hol volt az a nevezetes forduló pont, melyen túl az egész társadalmi élet új, ismeretlen irányban haladt és halad előre? Válaszunk: a szerződés tanak elméleti, úgymint gyakorlati kifejtésénél. A mennyire megvolt a római corpus jurisban, épp annyira fejlesztette azt a középkori germán felfogás s a szabad társulás eszméje oly üdvösen folyt be az emberiségnek tökélyesedésére, hogy a jelenlegi szabadság épen ama nagy horderejű eszmének a szempontjából itélhető meg a leghelyesebben.

Szabad szerződés, szabad munka, ezek korunk irányeszméi.

*

Ennyit tartottunk szükségesekeknek fölemlíteni s mostan szólnunk röviden a munkamegosztás- és egyesítéséről.

A munka megosztás természetileg indokolt. Egyik állam a mezőgazdaság, másik a technika s ennek egyes válfajaiban tűnik ki; mindez az éghajlat, gazdasági konfigurációk, népi, nemzeti jelleg stb-ben gyökerezik. Ez a világgazdaság jellemvonása. S a mi illik az egészre, illik a részekre is. Az államhatalom keretén belül a foglalkozási nemek a társadalmi osztályok; értelmiség és munka, a termelés különböző alakjai, egyes néposztályok foglalkozása a munkamegosztás s eredmény és fogyasztás tekintetében a munkaegyesítés mellett bizonyítanak.

Ez a munkamegosztás jelen van az ipar, a gyári munka terén, szóval mindenütt, hol az értelem és a munka érvényesülnek.

A munkamegosztás előnyei ugyanannak hátrányaival járnak karöltve.

A sikeres munkálkodás, a gazdasági érdekek, a gazdálkodás és a nemzeti vagyon legésszerűbb, legbiztosabb gyarapítása, továbbá a mindinkább tért hódító kézműipar mellett ennek hatalmas ellenfelének s a gyári iparnak városi terjedése szükségessé tették a munka helyes tagosulását.

S noha a mindig ugyanazon munkát végző ember bámulatos tökélyt érhet el egy munkaágazatban, más irányában eltompul, ügyessége megkötött és függővé leend. Már pedig a manapság problematikus lét, az élet tarka változatai, a számos esélyek megértelték azon elvet, hogy a sokoldalúság szükséges. A munka megosztás és egyesítés ésszerű gyakorlatává tétele kétséget nem szenved.

Mindenhez érteni, semmitől vissza nem riadni, a munkát meg nem vetni, ezek az irányelvei a gazdasági életnek.

Ennyit a munkáról és annak történetéről.

(Folytatása következik.)

Vidéki élet.

Nyén, 1891. május 24.

A nyéni ev. ref. népos egyház tagjai szép és elismerésre méltó jelét adták vallásos buzgóságuknak azzal, hogy az Istennek tiszteletére szép, díszes nagy templomot építettek toronnyal együtt, a mi körülbelül 20.000 forintba kerülhetett belbutorzáttal együtt. A mi a templom és torony falazatát illeti, elég szilárd, erős fal, úgy, hogy kívül-belül nézve, igen kellemes benyomást tesz a szemlélőre s egészen a tervezés s föltételeknek megfelelőleg épült. A kőműves munkát brassói lakos Síkes János kőműves, az ács munkát Gusbeth Márton ácsmester végezte. A mi a belbutorzatót illeti, ezt Bacsoni Zsigmond asztalos végezte Pürkerczről.

K. Mártonffy Imre.

arcza lángvörös lett, felugrott s kezét ünnepélyes esküre emelve, félörülten kiáltá atyja felé:

— Uram! Én elhagyom önt! Az ég a tanum, hogy mindaz nem vagyok. Majd megbánja ön azt, mit velem szemben tett!

Az apa jóízűen kacagott, s egy pohár bort hörpintett le. Aztán behívta inasát, hogy a félbolond fiúnak mutassa meg az ajtót...

Aranka heves zokogásba tört ki és köténye széleivel szárítottá könyves szeméit. Majd szép, formás lábaival izgatottan toporzékol.

Aladár is elérzékenyült és kedvesét átölelte. Oly nagyon szerette, hogy nem bírt róla lemondani. Ezután két nagy csomagot vett elő zsebéből.

Aranka azt hitte, hogy valami ízletes reggelihez foghatnak, de valóságos elémült, midőn látta, hogy kedvese két vadonatúj revolvert vesz elő.

— Honnan vetted ezeket? — kérde halk, remegő hangon.

— Az egyik az enyém, a másikat egy barátomtól vettem kölcsön. Egészen új még, testvérek közt is megér 14 frtot.

A leánya épen azt akarta mondani, hogy minek az a hiábavaló fáradság, de Aladár nyugodtan folytatá: — Most pedig, drága angyalom, meg fogunk halni. Mindegyikünk egy revolvert kezébe vesz s ha mondok: „egy, kettő, három!“ — akkor belelövünk a szájunkba.

A leány borzadva nézett kedvesére.

— Miért a szájunkba? — kérde szorongva.

— Mert ott legbiztosabban talál a golyó.

— De ha elhibázom?

— Az nem baj; az esetben késsel végezzük ki magunkat.

Aranka újabb kifogásokat keresett, de a fiatal ember leült az asztalhoz és balkezét fejére támasztva, a következő sorokat veté papírra:

„Végtelenül szeretjük egymást és közös elhatározással, önkéntesen vetünk véget életünknek. Egyikünk se oka annak, hogy távoznunk kell e földről, szemünkre egymásnak e tekintetben semmit se vehetünk. A barbárszívű atya oka e kettős öngyilkosságnak. A sors másképp határozott... Az egyik re-

volver G. barátomé és a ki megtalálja, legyen szíves neki átadni, a másikat végrendeletileg házigazdánknak hagyom. Mint láthatni rajta, igen finom fegyver, ezüsttel van kiverve, tehát megér vagy 200 frtot. Végös óhajunk, hogy közös koporsóba temessenek el. Erre a célra a házigazdát megbizom, hogy minden ingóságot adjon el, mit a szobában talál. Aladár.“

A leánya elolvassa az írást, halotthalvány lőn és nem bírt egy szót se szólni. Azután leültek egymás mellé s még egyszer egymás szeméibe néztek — utoljára.

Aladár csak egy csókot akart kedvese ajkára adni, de az úgy látszik, kevés volt, mert kettő-három lett belőle, sőt a szemekre, a két arczára is jutott egy-egy csattanós csók.

Meg voltak nyugodva most, végre kezükbe vették a revolvereket és a csendes szobában kísértetiesen hangzottak e szavak:

— Egy, kettő, három!

De durranás nem hallatszott. Egyik se lőtt.

E pillanatban Aranka felkapta fejét és mondá:

— Gyáva! Nem volt bátorságod, úgy-e?

— És neked? — kérde Aladár.

Ezzel mindketten felugrottak. Aranka izgatottan járt alá s fel a szobában. Azután magára vette kendőjét és mondá:

— Isten önnel, uram, éljen boldogul; én haza megyek anyámhoz!

— Én pedig atyámhoz! — mondá Aladár és zsebre vágva a revolvereket, távozott.

Délután a házigazda bevetődött a lakásba, hogy végre megkapja a laktórt, melyet már két hete kellett volna Aránakán kifizetnie. Az asztalon talált egy írást, melyet elolvasott és aztán a rendőrséghez vitt, hogy kiderítse, hol lehet a két öngyilkos holtteste, s hogy a végrendeletileg neki hagyományozott revolvert „erélyesen nyomozza.“

De a rendőrség „tapintata és erélye“ kárba vesztett, mert se a hullákat, se a revolvereket nem találták meg. Hát a laktór, háziuram? Ennek is üh-heti bottal a nyomát!

fogarasi
később
dalárda
folyt a
a házi-
Fogaras
3 óraker
delések

Ezen munkálatok azonban meglehetősen gyarlók s a szerződésnek egyáltalában nem felelnek meg; hanem azért mégis mind jónak, kifogástalan-nak találtattak néhány szál presbyter által (t. i. 15 presbyter közül hét által) s a szerződés ellenére hiányosan is elfogadtattak és érték a kiszegődött összeg kifizetett Baczoninak a nyugták szerint, — a mi nem igen nagy tapintatra s lelkiismeretességre vall az illető presbyterek részéről.

Ezen hiányos munkákat az egyháznak jó lenne a szerződés alapján szakértővel felülvizsgáltatni, mert úgy látszik, valami alattomos egyezkedés volt asztalossal a munka átadásánál bizonyos egyén által, a ki hatalmat tud gyakorolni némely értelmetlen, gyönges hitűekre egy kis ámtással, hogy magának talán hasznot csinálhasson az egyház főbbi tagjainak megrövidítésével s így az egyháznak is megkárosításával.

Az egészen új orgona is elkészült és f. hó 16-án átadott az egyház használatára. Ki voltak rendelve és főlkérve az orgonát felülvizsgálni szakértő biztosokul az egyházmegyei esperesi hivatal által: tisz. Vén Mihály bikfalvi ref. pap, tisz. Benedek Árpád szentkirályi ref. pap, tisz. Ósz Salamon uzoni ref. énekevezér. Ezen bizottság az egyház teljes presbyteriumának megelégedésére a szerződés alapján az orgonát minden részeiben aprólékosan átvizsgálta és véleményét igen szép elismerésben tette meg jegyzőkönyvileg a presbyteri gyűlésben az új orgonáról, mely 1500 frtba került.

A mestert az ő műve dicséri, magasztalja. Nagy József orgonaművész ezen művével újabb jelét adta annak, hogy kitűnő szakember s így jó lélekismerettel veheti igénybe bármelyik egyház a magyar hazában, mert a nyéni egyháznak egy szép hangzású és díszes kiállítású, tíz változatú, erős szerkezetű orgonát készített, a mely kellemes hangjával és az orgonatest csinos külalakjával a szemlélőt és hallgatót elragadja.

Volt egy pár presbyter, a ki ezen becsületes, értelmes művészt oktalannul kritizálta, hogy tán nem az előmutatót és megszegődött rajz szerint építette volna az orgonát, a mi kellemetlenséget idézett elő, de ez nem vehető egyébként, mint torzsalkodhatnám-ságnak az orgonaművészzel szemben, míg Bacsoni asztalos munkáját elismerésben részesítették s ki is fizették még a hiányokat is. Vajjon mi volt az oka ennek, hogy Bacsonitól mindent olyan beleegyezéssel vettek át?

Az Isten a nyéni egyház jó és lelkiismeretes tagjait éltesse sokáig, hogy a szép, díszes templomot használhassák örömmel, megelégedéssel az Isten dicsőségére és a maguk vallásos épülésére!

Egy presbyter.

VEGYES HIREK.

Kiadóhivatalunk tisztelettel értesíti a t. olvasókat, hogy lapunk jövőre ilusz rációkat is fog hozni s az előfizetési ár az eddigi marad; továbbá hogy ezentúl a lap egyes példányai a Gross-féle dohánytőzben is kaphatók 4 kr. leszállított áron.

József főherceg brassói szemleútjában, f. hó 26-án az itteni állami közép-faipariskolát és kereskedelmi akadémiát magas látogatásával szerencsétlente. A főherceg kíséretében voltak Maurer Mihály cs. és kir. kamarás, Brassó megye főispánja, Hild altábornagy, Say tábornok, Jekelfalussy ezredes, Brenner őrnagy, Dobieczy és Weber századosok. A főherceget az intézet előtt Koós tanfelügyelővel és Orbán igazgatóval a tanári kar hódolattal fogadta, s miután a főispán Koós tanfelügyelőt és Orbán igazgatót bemutatta, utóbbi rövid beszéddel üdvözölte ő fenségét, mire a főherceg kifejezte, hogy örömmel látogatta meg ezen közhasznú intézeteket. Ezután kezdetét vette a kettős intézet megtekintése. Az igazgató és Siklody szaktanár kalauzálása mellett először az ipari műhelyeket tekintették meg, hol a tanulók munkában levén, a főherceg meleg érdeklődéssel nézte meg a műhelyekben folyamatban volt különféle munkanemet; különösen érdeklődést tanusított az esztorgyályozás és faragás iránt. Azután megtekintették az intézet nagy termében kiállított kész butoradarabokat, melyek a főherceg és kísérete tetszésével találkoztak s a munkák pontos és ízléses kivitele fölött elismerésüknek adtak kifejezést. Ugyanazon teremben épen a kereskedelmi akadémiái tanulóknak írásbeli érettségi vizsgálata levén folyamatban — a magyar nyelvből és róladalomból, a kitűzött tételt a főherceg elolvasta s egyik tanulóknak dolgozatát áttekintette. — Ezután az igazgató fölkerésére nevét az intézet emlékkönyvébe úgy a főherceg, mint kísérete bejegyezte, mivel a szemle befejeztetvén, a főherceg a látottak fölött magas megelégedését nyilvánítván, a tanári karnak az igazgató által kifejezett hálás köszönete mellett távozott az intézetből.

Miniszteri biztosul a helybeli kereskedelmi akadémia és gör.-keleti középkereskedelmi iskola ideai érettségi vizsgálatára a kereskedelmi miniszter Jekelius Jenő iparkamarai titkár nevezte ki.

Záró ünnepély. Szép és megható jelenet folyt le vasárnap, e hó 24-én d. e. a helybeli állami kereskedelmi akadémia kebelében. Az ifjuság önképző köre számolt be egy évi működéséről. Közönség, férfiak és nők, szép számmal gyűlt össze. A kör kebe-

lében ének- és zenekar is működött ebben az évben s mind a kettő igen szép eredménnyel. Fő súlyt azonban a szakismeretekben való önképzésre fektetett Dániel György tanár, a kör elnöke, mint ezt megnyitójában kifejtette. Két pályamű lett kitüntetve és az első egy arannyal, a második két forinttal megjutalmazva. Az aranyat a kör tűzte ki, a két forintot Koós Ferencz kir. tan. tanfelügyelő adta, a ki az ünnepséget az ifjusághoz intézett lelkesítő beszéddel zárta be. Csak előre!

A légszuszmiti végre e hó 20-án a város végleges tulajdonába és üzemébe ment át.

Főispáni kinevezések. Mint hírlík, a legközelebbi napokban az erdélyi megyékben megürlt főispáni állások be fognak tölteni s Beszterce-Naszódmegye élére *Bethlen Pál* gróf, Szebenmegye élére *Thalman Gusztáv*, egyik Küküllőmegye élére *br. Apor Géza*, a másakra pedig valamelyik szász országgyűlési képviselő fogna kinevezettni.

Keresztényfalva község lelkészévé az odaváló és közkedveltségk örvendő tanító Galter Adolf lett megválasztva.

Nyilvános köszönet. A brassói iparos ifjak önképző és betegsegélyző egylete által pünköszt másodnapján rendezett dalestélyi alkalmával a következő felülfizetések történtek: Klein Károly alelnök úr 3 frt, Kőleze István úr 2 frt 40 kr, Veress György úr 2 frt, Koródi Mihály elnök úr 1 frt, Gábos Dénes úr 1 frt, Héja Domokos őrsvezető, Torma Antal, Zsigmond Áron, Kósa Lajos urak 20—20 kr, Nagy Róza kisasszony 20 kr, összesen 10 frt 40 kr. — Fogadják a t. felülfizetők szíves adományukért, valamint a jelen volt közönség is a tanusított pártfogásért az egylet nevében kifejezett hálás köszönetünket. *A rendező bizottság.*

Zajzon fürdő idei fürdőbiztosául Schnell Alfred városi tanácsos választotta meg.

A Vaskapú szabályozása. Orsováról jelentik, hogy az aldunai Vaskapú-szabályozási fővállalat a napokban vontatta első nagy sziklazúzó-gépét a Vaskapú alatti műhelyéből a Vaskapún keresztül. Ezen sziklazúzó-hajó hossza 36 méter, szélessége 15 méter, állványa pedig 12 méter magas. Mindennemű mozgása és kormányzása is gőzerővel történik. A vállalat nagy amerikai furó-hajója a juczai zuhatagnál már megkezdte működését.

Megeyi árvalázat építenek még az őszszel Sepsi-Szt.-Györgyön, melyben egyelőre harmincz szegény árva fiú fog teljes ellátást és nevelést kapni. A telket már meg is vették az ottani népkertben.

„Gyümölcskertész”. A nagyméltóságú vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter urnak folyó évi május hó 12-én 20.899. sz. a. kelt magas rendelete alapján értesítem az iskolai hatóságokat, miszerint Budapesten az Athéneumban „Gyümölcskertész” czím alatt havonként kétszer megjelenő szaklap indított meg. Ára egész évre 1 frt, a folyó évre, minthogy az első szám ápril hó 10-én jelent meg, 80 kr. — Brassó, 1891. május hó 22-én. *Koós Ferencz*, kir. tanácsos, tanfelügyelő.

A Romániába vándorolt erdélyrészi románok Krajovában nagy zajt csaptak 1843. május 15-ének megünneplésével. A beszédet Fauru tanár, 1848-beli tribun irta. A liga új lobogója ezen szavakkal lett átadva: E jel alatt fogunk győzni testvéreink körében és Isten segítsen. Lett erre „Sé trüesca”. A liga lobogóján ezen feliratok állnak: Románia, Dacia Trajana és Dacia Aureliana. — Nu-! glumá.

Borzasztó halál. Rémes esetről ad hírt levelezőnk egy rövid levele, mely szerint Berettyó-Ujfalun a cserépgyárban Csizmadia Lajos, Erdős Eszter és Szabó Sándor cserépegetés közben elaludtak, körülöttek meggyult a tüzelőanyag és mindhárman borzasztó tűzhalált szenvedtek.

Egy gyermek öngyilkossága. Egy gaudenzdorfi asztalos 12 éves fia, Paliza József, mult csütörtökön a szülői ház ablakkeresztjére felakasztotta magát s mire szülei hazaérkeztek, már meghalt. A szerencsétlen gyermek, mielőtt végtetes tettét elkövette, kis öcséjét az udvarba kiküldte, hogy ne legyen tanuja annak. Hogy mi vezette rá a gyermeket az öngyilkosságra, nem is gyanítják, mert igen jó tanuló volt s szülői szereték és igen jól bántak kedvencükkel.

Jó gyomor. Csodálatos emberek mindig voltak, a kik tüzet, vasat s eféle dolgokat nyeldestek; de ritkítja pártját e téren signor Vitreo, a ki a berlini Passage-Panoptikumban mutogatja magát, a hol egyforma jó étvágygyal költi el a vasdarabokat, szegeket, fűrészpont, egész cipőket s más eféle exotikus tárgyakat, melyek nem a gasztronómia szolgálatára vannak hivatva. Signor Vitreo még csak huszonkét éves, szerencsen származású s egy keletindiai szigetről való. Ha így folytatja, még sokra viheti.

Kisipari erögépek kiállítása Palermóban. A folyó évben tartandó palermói nemzetközi kisipari erő- és munkagép-kiállítás végrehajtó-bizottsága az ezen kiállításra szánt tárgyak átvételét már május 15-étől fogva eszközli.

A két gyertya. Egy imént meghalt nagyhercegről mesélik a következő történetet: A fenséges úr gyöngéd viszonyt folytatott egy tánczosnóval, ki a hercegi palotával szemben lakott. Hogy fölösleges idővesztegetésekre ne szoruljanak, a szerelmesek megállapodtak bizonyos jelekben, melyeknek egyike az volt, hogy két felgyújtott gyertya a tánczosnó otthonlétét jelenti. Ilyenkor a szárnysegéd — ki a dologba be volt avatva — azonnal jelentést tett a nagyhercegnek, s nehogy a fenséges asszony előtt a dolog gyanus legyen, a jelentés ilyenformán hangzott: „Wasche Wyssoschetstwo, poshar!” (Ég, fenséges úr!) A nagyherceg tudniillik szenvedélyes tűzoltó volt s a veszedelem legelső hírére sietve szokott eltávozni a palotából. Egy nap azonban az ismert szavakra a nagyhercegné közönyösen így szólott: „Nem kell tulajdosan sietned, csak két gyertya ég!” Hogy a férj és a szárnysegéd minő arccal fogadták e választ, arról nem beszél a krónika, de az bizonyos, hogy az ismeretlen denuncziáns kiléte soha sem derült ki.

Bűn és botrány. Mint a „Vossische Zeitung”-nak jelentik, Lenormant ellentengernagy öngyilkosságát kísérlett meg, hogy meneküljön egy zsarolótól, ki neki saját leányait áruba bocsátotta s most feljelentéssel fenyegette.

Nemzetközi kiállítás Chicagóban. Az észak-amerikai egyesült-államok 1893-ban, Amerika fölfedezésének 400-ik évfordulója alkalmából Illinois állam Chicago városában nemzetközi kiállítást rendeznek s abban való részvételre a magyar gazda- és iparosközönséget is meghívták. A kiállítandó tárgyak bevitel, a mennyiben ott eladás vagy fogyasztás alá nem esnek, vámmentes. A szállítási költségeket a kiállító viseli. A kiállított tárgyak által elfoglalt területért külön díj szedetni nem fog. Ebben a kiállításban ugyan Magyarország hivatalosan nem fog résztvenni, mindazonáltal ha egyes iparosok vagy vállalatok részt venni akarnának, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr ő nagyméltósága részéről erkölcsi támogatásra teljes mérvben számíthatnak.

Humor. (Vig élet.) Egy fiatal ember társaskörben így szól: „Valahányszor megcsik rajtam, hogy valami dőreséget mondok, mindig magam nevetek fölöttem először.” Mire egy idősebb úr megjegyzé: „Oh, de boldog ember ön! Hisz akkor az ön élete csupa vígság!”

Közgazdaság.

A trieszti általános biztosító társaság (Assicurazioni Generali) f. évi április hó 30-án Triestben tartott 59-ik közgyűlésén betérjesztette az 1890. évi mérleget.

A közgyűlésnek tett jelentéséből értesülünk, hogy az életbiztosítási ágban a díjtartalék 2,293.129 frt 35 krral szaporodott és 1890. december 31-én 28,927.291 frt 36 krra emelkedett és hogy az 1890-ben ujonnan kötött biztosítások összege 17,696.232 frt 94 krra rugott, mi által az 1890. december 31-én érvényben lévő biztosítások tőkeösszege 124,121.441 frt 72 krra szaporodott fel. Az évi díjbevétel az illetékekkel együtt 5,002.565 frt 89 krt tett ki.

A tűz- és szállítmány-biztosítási ágazatokban a díjbevétel 9,017.000 frt 32 krt tett ki, mely összegből, mint minden terhertől mentes díjtartalék, 2,250.646 frt 87 krt. helyzetetett tartalékba, míg az 1890. december 31-én a jövő évekre érvényben maradó díjkötelezvények összege 24,167.306 frt 81 krra rúg.

Az 1890-ben kifizetett károk összege 8,345.827 frt 21 krt. A társaság alapítása óta egész 1890. december 31-ikéig 235,717.767 frt 43 krnyi tekintélyes összeget fizetett ki károk fejében. Ezen összegből 143.424 káreset 44,315.616 frt 47 krnyi kártérítéssel hazánkra esik.

Az értékpapírok árfolyam-ingadozásának fűdözésére szolgáló tartalékalap 1890. év december 31-én 1,209.030 frt 27 krra emelkedett, noha a kisorsolható értékpapírok csakis névértékükkel lettek a mérlegbe fölveve.

A tőkésített nyereségtartalék az alapszabályok szerinti összegben 2,625.000 frttal, az ingatlanok tartalékalapja 1,289.480 frt 92 krral és a kétes követelések tartaléka 80.000 frttal maradt változatlanul.

Az összes biztosítási alapok 2,545.232 frt 80 krról 43,303.671 frt 22 krra emeltettek és a következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlan vagyon és jelzálogok	9,009.007 frt 76 kr.
2. Kölesönök intézeti életbiztosítási kötvényekre	2,807.812 „ 84 „
3. Kölesönök állami értékpapírokra	38.648 „ 74 „
4. Értékpapírok	24,507.472 „ 98 „
5. Váltók	443.903 „ 81 „
6. Folyó számlák és adósok a hitelezők levonása után	627.774 „ 46 „
7. Pénzkészlet az intézetnél és bankoknál	2,189.050 „ 63 „
8. A részvényesek adóslevelei	3,675.000 „ — „
	43,303.671 frt 22 kr.

Tiszta nyereség fejében 737,862 frt 44 kr lőn kimutatva, miből minden egyes részvényre 120 arany forintnyi (egyenlő 300 frankkal) jutalék esik.

Felelős szerkesztő: Rozsondai János.
Kiadó-tulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 5710.—1891.

Hirdetmény.

A városi vízvezeték, kutak és lecsapolási csatornák gondozása és karbantartásának kiadása iránt, az 1891. évi július hó 1-től 1894. évi június hó 30-ig terjedő időre évi általános szerinti megterítés mellett az ajánlatnyújtás kedde f. évi június hó 9-ére tüzetik ki.

Az évi általános szerinti megterítés eddig 2660 forintot tett.

Az ajánlati feltételek a tárgyaláson felolvastatnak és addig is a városi gazdasági hivatalnál betekintheők.

Az ajánlatételre és ezen munkálatok elvállalására csak szakzerű alkalmas egyének vagy oly vállalkozók bocsátatnak, kik a munkálatok gondozására szakértő egyéneket foglalkoztatnak.

Ennek igazolásul tartoznak a vállalkozni szándékozók az erre vonatkozó okmányokat az ajánlatához csatolni.

E szerint felhivatnak a vállalkozni szándékozók, hogy a követelt általános szerinti megterítési összegtől számítandó 5%-nyi bántépénzzel terhelt írásbeli és lepecsételt ajánlataikat, melyeknek azon nyilatkozatot kell tartalmazniok, hogy ajánlattevők az ajánlati- és szerződési feltételeket ismerik és azoknak magukat alávetik, f. évi június hó 9-én déli 12 óráig Brassó város polgármestere Brennerbergi Brenner Ferencz urnak nyujtsák át.

Az ajánlatok felbontása ugyanazon nap délutáni 3 órákor a városi gazdasági hivatalnál történik.

Brassó, 1891. május 15.

A városi tanács.

Tölggy- és dióépfületfa

különböleg nagyságokban vágva és jól kiszáradva kerestetik készpénz elleni megvásárlás végett. Ebbeli ajánlatokat f. évi május hó végeig fogad Türk Győző tanító Vidombákon.

Szám 892.—1891.

Hirdetmény.

Alóírt előjáróság közölni teszi, miszerint Csernátfalu község vásárterén 386. házszám alatt fekvő „Hotel International“

ezimű vendéglőt minden hozzátartozó helyiségeivel együtt az 1891. évi szeptember hó 29-től kezdve három egymástán következő évre, vagyis 1894. szeptember hó 29-éig terjedő időre folyó évi június 14-én délután 3 órákor Csernátfalu község házában gyülestermében a legtöbbet ígérőnek bérbe adja.

Kikiáltási ár 300 frt, mely összeg 10 %-át árverezők az árverés megkezdése előtt bántépénzzel áruverező biztos Sipos János jegyző kezébe letenni kötelesek.

Csernátfalu, 1891. május 22.

A községi előjáróság:

Sipos János, jegyző,

Pap Márton bírő.

ASSICURAZIONI GENERALI 1890. ÉVI MÉRLEGE.

Nyeresség- és veszteség-számla az A mérleghez (1890.)

KIADÁS

Table with columns: A tétel neve, Üzlet, Vagyon, Összes bevételek, A tétel neve, Üzlet, Vagyon, Összes kiadások. Rows include: 1. Díjtartalék a múlt évről, 2. Tartalék oly károka, melyek 1889. decz. 31-én még függőben voltak, 3. Díjak a törlesztés levonásával, 4. Kötvényilletékek, 5. Tőke elhelyezések jövelem, 6. Nyeresség különféle értékesítések folytán.

Nyeresség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási osztály. (1890.)

Table with columns: 1. Díjtartalék a múlt évről, 2. Tartalék 1889. decz. 31-én függőben levő károka, 3. Díjbevételek, 4. Kötvényilletékek, 5. Díjtartalék az adott viszonzbiztosításokra, 6. Elhelyezett tőkék jövelem, 7. Nyeresség különféle értékesítések folytán.

VAGYON

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1890. december 31-én.

TEHER

Table with columns: A tétel neve, A, B, ÖSSZESEN, A tétel neve, A, B, ÖSSZESEN. Rows include: 1. A részvényesek adósságlevelei a tőke be nem fizetett részéről, 2. Ingatlan birtok, 3. Készpénz, 4. Kamatozó jelzálogbiztosított tőke-kölcsönök ingatlanokra, 5. Kölcsönök letételek, 6. Váltók a társaságban, 7. Előlegek a jelzálogosztálynak, 8. Készpénz készlet a triesti és velencei igazgatóságok pénztárában, 9. Maradvány a viszonzbiztosítottok számláján, 10. Maradvány az intézet fiókjainak számláján, 11. Maradvány az A mérleg folyó számláján, 12. Díjtartalék átadott élet-viszonzbiztosításokra, 13. Biztosítottak és vasszekrények a társaság összes hivatalában, 14. Előlegezett jutalékok és szervezési költségek.

Dr. Bassoni Richard,

Besso M.,

Dr. Bruck Ottó,

Dr. Calabi R.,

Dr. Morpurgo József,

Ségré V. — A vezértitkár: Besso József.

Bővebb zárszámadási jelentések az alanti ügynökségnél kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb készpénz adatként és élet-ellen való biztosítások az Első oszt. általános baleset ellen biztosító-társaság számára a legolcsóbb díjak és a legelőnyösebb feltételek mellett elfogadhatnak.

Brassó, nyom. ALEXI könyvnyomdájában.

A brassói főügynökség Kammer és Jekelius.

forint lakpénz, valamint az orvosi magán-gyakorlat jövedelme. Az orvosudorok tartoznak a bélyegzett pályázati folyamodványokat folyó évi június hó 15-ig előírt városi tanácsnál átnyújtani. A külön kötelesegekre nézve a megválasztott főorvos külön utasításokat nyer. Brassó, 1891. május 23. A városi tanács.

Pályázat. A Brassó város közelében fekvő Zajzon gyógyfürdő helyen betöltendő főfűrdő-orvosi állomásra f. évi július hó 1-től augusztus hó végeig, szükség esetén szeptember hó 10-ig terjedő időre ezen-nel pályázat hirdetik. Az illetmények: 100 frt fizetés és 80 k. alügyész.

Sz. 1981.—1891. k. ü. Árlejtési hirdetmény. A brassói kir. törvényszéki fogház épületénél szükségessé vált asztalos és kőműves javítási munkáknak 504 frt 82 kr. költségelőránnyal keretén belül leendő helyreállítására czéljából a brassói kir. ügyészség hivatalos helyiségében f. évi június hó 20-án d. e. 10 órákor árlejtés fog tartatni, miről vállalkozni szándékozók oly megjelöléssel értesíthetnek, hogy az előírt, költségvetés, tervek és árlejtési feltételek a kir. ügyészségnél a hivatalos órák alatt betekintheők. A kir. ügyészségtől.